

ODILIA

Toneelstuk voor klas 2

*Jan Scheper
Biezenbeemd 16
4907 EG Oosterhout
tel. 0162-435 385*

Odilia

door J. Scheper

Rolverdeling

1.	Odilia	-	Kim
2.	Bereswinde	-	Louche
3.	Eticho	-	Pieter
4.	Voedster	-	Sharon
5.	Paardeknecht	-	Erik
6.	Boer	-	Jeiner
7.	Boerin	-	Ferike
8.	Ehrhard	-	Bart
9.	Engel	-	Moakie
10.	Reiziger	-	Stijn F.
11.	Hugo	-	Bobbie
12.	Kind	-	Job
13.	Moeder	-	Gaby
14.	Monnik	-	Sten L.
15.	Stallknecht	-	Berend
16.	Abdis	-	Enchiet
17.	Non	-	Eva
18.	Vriend Eticho	-	Abbas
19.	Feestganger	-	De Deiner

Benodigdheden: kleren

stok

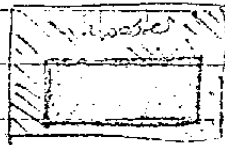
stokpaard 3x ^{Batoni} Eti. ^{W. M. M.}

rustbed met draai-kleed

Opstelling

Stoelen

nieu

Stal

Pa

Ku

Eti

Od.

Be

Voe

Enr

Enr

best

best

best

best

best

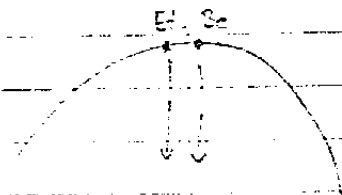
best

19.00

- Odilia -

Koor: Hoog in de bergen stond een burcht
en Hohenburg dat was zijn naam.
Eticho was de ruwe hertog/
wild en streng, / nog zonder blaam.
Zo fijn van zinnen was zijn vrouw
en Bereswinde bleef hem trouw.

Na jaren wachten, / alsnog
werd daar geboren, - op een dag
een kindje zo klein en lief
in moeders armen het stil lag.

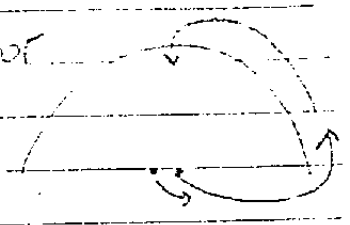

Teleurgesteld zag toen de hertog
het was geen zoon! ...
Hij floot zijn honden en ging heen ...
was dit zijn zuur verdiende boon?

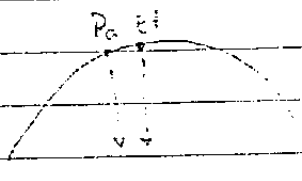

Vaechster: O, mevrouw, ik schrik zo erg,
uw meisje lief is blind!
Ach wee, ach wee, ach wee!
haar ogen zijn niet als elk kind.
Een leer vlies bedekt het licht,
hoe gaat het verder met dit wicht?

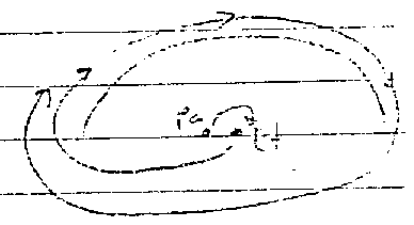
Bereswinde: Vertel het niet, aan wie dan ook.
 Eticho zou van pure woede
 't kind doorsteken met een pook.
 O zwijg, o zwijg, wees op uw hoede. - hoor

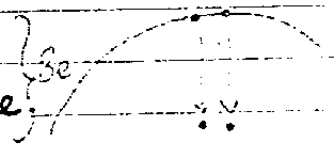
Paardetechnicht: Mijnheer, wat vreeslijk voor uw kind,
 zo klein, zo leer, zo lief, maar blind!

Eticho: Wat? Dat kind is blind!
 Grrrr.....

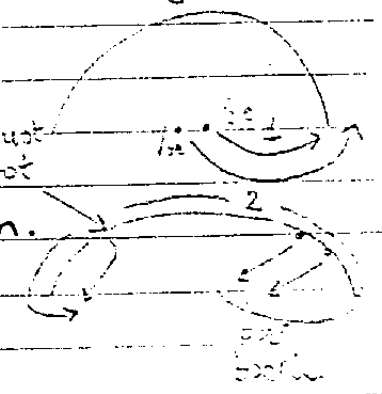

Bereswinde: Neem vlug het meisje met je mee
 en zoek een eenzaam oord voor (ju) twee.

1000 kinderen in de wijk
 die nooit de dwerf zijn

Koor: Zo liep de viedster met het kind
 en ging ^{toen heen} (een weg) gelijk de wind.
 Een boerderij zag zij ^{daar} toen staan,
 dat was de weg die zij moest gaan.
 Zo groeide 't kind hier groot
 al moest ze werken voor haar brood.

- Odilia -

2. *refren*
O-di-li-a is meer, O-di-li-a zij is zo teer.
2 x neusien

refren
Het meis-je meet niet in de aar-de wer-ken,
zij kan be'-ter aan het licht zich ster-ken.

refren *refren*

refren
In't kloos-ter kan zij hael goed leren le-zen,
in't kloos-ter kan zij zi-i-in-gen zon-der vre-zen

refren *refren*

de engel zingt:

3. *refren*
Ehr-hael, maak u op te gaan, gij vindt in't kloos-ter Bal-ma stoa een
meis-je blind, een meis-je blind

refren
doop haar, doop haar

refren
een wonder zal geschieden.

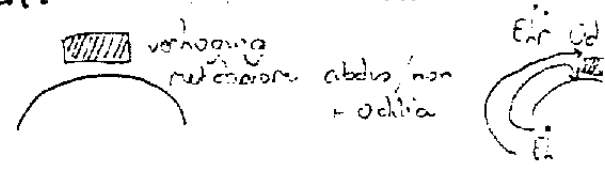
Tijdens werk op boerderij:

lied 1. hoe zaait de boer zijn korentje Koor zingt
 hoe maait / bindt / maalt / eet allen dreef
 bakkt theere...

lied 2. Odilia is meer
 Het meisje moet niet
 Odilia is meer
 In 't klooster kan zij
 Odilia is meer
 Od. boer
 vce boerd
 afscheid
 Od + vce
 Abdis + non

lied 3. Ehrhard maak u op
 staat
 bindt
 Od + vce
 engel achterwaarts
 Od.
 Eh

Koor: Odilia zag toen eerst spiezen, Eh en Od hand in hand
 het zonlicht stralen, mensen dwalen allen dwalen
 vogels vliegen, bomen wiegen, wegen
 wolken drijven, mensentijven, stoeien
 bloemen bloeien, dieren stoeien. spelen
 velen delen, kind'ren spelen, vaders dragen
 boeren graven, jongens dragen meisjes springen
 priesters zingen, meisjes springen, kinderen
 eed'len rijden, velen strijden. vaders dragen

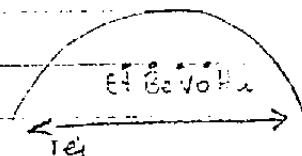
Reiziger Ik heb gehoord een schoon verhaal,
ik vertel het voor de tiende maal.

In de Vogeren ligt een klooster
Balma is de naam hiervan.

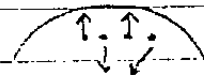
Daar woont een non van slechts 12 jaar,
maar blind is zij, 't is alles waar.

De bisschop Ehrhard is een man
die menig wonder heeft volbracht.

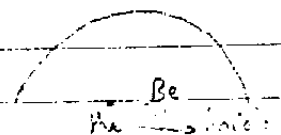
Nu doopt hij haar en plotsklaps ziet zij
alles om haar heen in pracht.

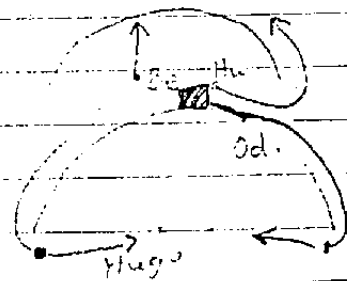
Bereswinde Mijn zoon, je blindeusterlief
waarvan ik jou reeds heb verteld
is zonder al te veel gerief
gegaan door bos en beemd en veld
in onbekende richting.

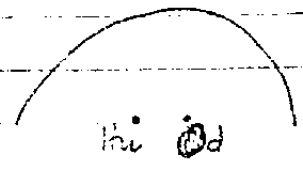
Hugo Mijn moeder, sta mij toe te gaan
ik wil haar volgen in haar baan.
Wie weet, is dit verhaal zo schoon,
van haar, mijn zus, uw dochterlief
en ik zal zoeken waar ze woont.

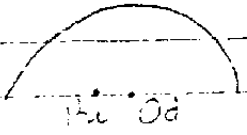
Koor Zo vond de bruer in 't klooster Balma
't meisje met de naam: Odilia

Hugo Mijn lieve zuster, kom met mij,
je moeder, ik, wij allebei
wij willen jou ontvangen
op Hohenburg, ons groot kasteel

Odilia Mijn lieve broeder,
ik wil met heel mijn hart en ziel je volgen.

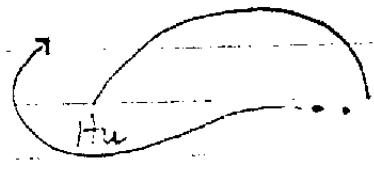
ODILIA zingt:

mijn va-der en mijn moe-der mijn lie-ve, lie-ve broe-der, ik
keer weer-om naar huis, ook daar kan ik weer leven
stil en vroom en kui.....s
voor 2 eerst zal ik aan-schouwen vader, moe-der, broe-der
mannen en ook vrou-wen

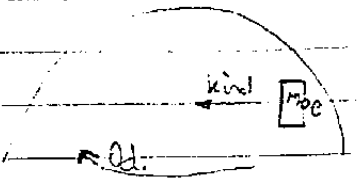
abd + n
terug

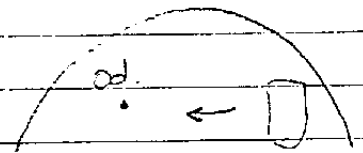
Hugo: Wacht hier op mij, Odilia;
ik zal mijn vader zeggen
dat iemand is gekomen
om iets in zijn hand te leggen.

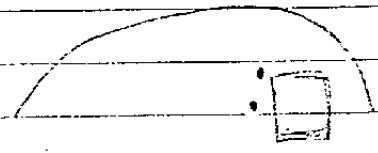
Koor: Als dan Odilia alleen
verbleef in 't bos nabij 't kasteel,
kwam daar een ^{vreemd} kindje op naar haar heen
en smeekte smartelijk haar te helpen.

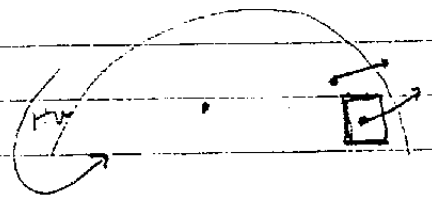
Kind: Mijn moeder,
help mijn moeder alstublieft
u moet haar overstelpen
met al uw kracht en liefde.
Help haar alstublieft.

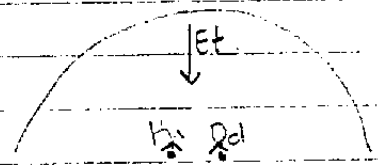
Scène van genezen / neurien

Hugo: Odilia, kom mee met mij;
je moederlief, zij wacht zo blij.
Je vader zal zij nog vertellen,
dat 't wonder jou betref.

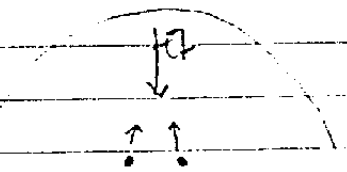

Et-ho: Wie kwam mij zeggen dat ik bof,
een zoon, die zomaar zonder dalen
weggaat om een non te halen.

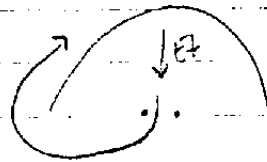
Hugo: Maar vader! Dit is Odilia!

Eticho: Nog nooit gehoord of zelfs gezien!
Wie heeft jou aangegeven bovendien
om haar hier in de burcht te laten?

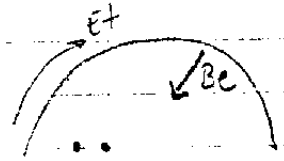
Hugo Mijn vader toch!
Ik had niet in de gaten
uw gramschap, woede, ergernis.

Eticho Als jij niet weet wat (is)erbied is,
dan moet je het maar voelen.

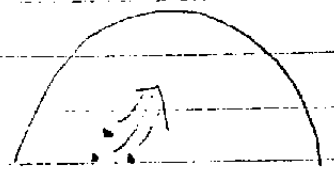

Eticho slaat en verdwijnt stampvoelend
Hugo valt, Odilia knielt bij hem, Bereswinde verschijnt.

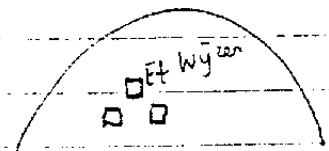
Bereswinde Moest ik mijn zoon verliezen
om mijn dochter weer te vinden?

Koor: Vele dagen achtereenvolgens
verzorgde 't jonge meisje Hugo.
Door haar kracht ging hij niet heen,
maar wabbelde weer op de been.

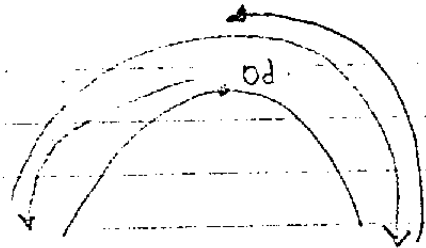

Toen echter op een feest Eticho
aan een vriend Odilia (wijzen
van Eticho)
tot vrouw beloofde
was het of hij 't leven
van het jonge meisje roofde.

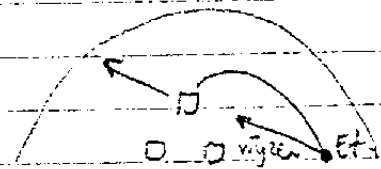

Vriend Eticho: Haha... een jonge deerne past mij wel,
wij worden vast een heel goed stel.

Koor: Zo snel zij kon vertrok ze
zonder een bericht te laten
of nog met haar moeder te praten.

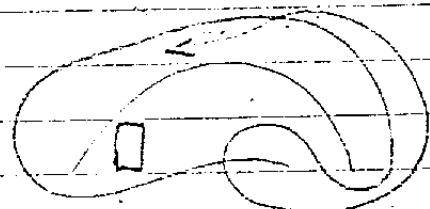

Eticho: (roept stallnecht en paardnecht)
He, jullie daar! Kom hier!
Je volgt mij en helpt zoeken,
het interesseert me geen zier
hoe lang de tocht zal duren.

Stallnecht: Misschien is zij wel bij de bureu.

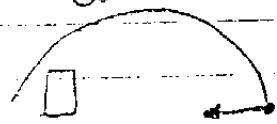
Eticho: Ach, jij!

Odilia verbijt zich in een grot
Eticho stort van z'n paard.

en wordt teruggedragen. De engel begeleidt hem en blijft bij zijn bed

Monnik: Wie van ulieden heeft gehoord
t verhaal over t leven van Gods zoon.

Koor Volg hem na, luister naar mijn woord.

Koor herhaalt

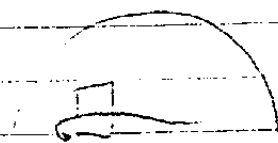
Volg hem na, laat af uw hoorn.

Volg hem na, een ook u komt in t hiernamaals.

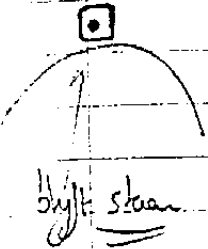
Eticho (met zwakke stem):

Luist ren wil ik graag,
kom bij mij.

Vertel mij niet alleen vandaag

Engel zingt:

O-di-li-a, O-di-li-a, keer naar huis weerom, je
va-der is niet langer dom, hij
zal je zien zo-als je bent, hij
was te veel aan 't kwaad ge-wend

Odilia keert terug naar Eticho, die naast bed staat. Monnik zit.
Ze omarmen elkaar.

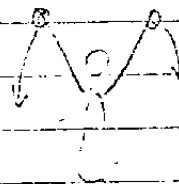
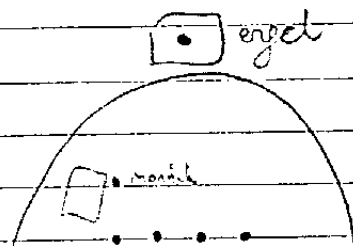
Staan hand in hand, Hugo naast Odilia, Bereswinde naast Eticho.

Slotkoor:

Zo vonden vader, moeder,
zoon en dochter elkaar weer.

Eticho liet bij Hohenburg
een stevig nonnenklooster bouwen,
opdat Odilia haar handen
kon steken uit de muren.

Menig arme, vele zieken
konden na bezoek aan haar
opnieuw uitslaan de wicken.

//